ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2012

Vyhlásené: 14.07.2012 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

201

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 27. októbra 2011 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Gruzínskom o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas uznesením č. 783 z 2. februára 2012 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 5. apríla 2012. Zmluva nadobudne platnosť 29. júla 2012 v súlade s článkom 27.

K oznámeniu č. 201
2012 Z. z.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Gruzínskom o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Gruzínsko, želajúc si podporiť a posilniť hospodárske, kultúrne a vedecké vzťahy uzavretím zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku alebo daní z celkovej čiastky miezd alebo platov vyplácaných podnikmi, ako aj dane zo zhodnotenia kapitálu.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä:

a) v prípade Gruzínska

(i) daň zo zisku,

(ii) daň z príjmov,

(iii) daň z majetku,
(ďalej len „gruzínska daň“)

b) v prípade Slovenskej republiky daň z príjmov (ďalej len „slovenská daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa ukladajú po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo miesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojem „Gruzínsko“ označuje územie definované gruzínskou legislatívou vrátane územného teritória, jeho podložia a vzdušného priestoru nad ním, vnútrozemských vôd a teritoriálnych vôd, morského dna a morského podložia a vzdušného priestoru nad nimi, na ktorých Gruzínsko vykonáva svoju jurisdikciu a suverénne práva, ako aj priľahlých zón, osobitnej hospodárskej zóny a kontinentálneho šelfu a jeho teritoriálnych vôd, na ktorých môže Gruzínsko vykonávať svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s medzinárodným právom,

b) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade so zásadami medzinárodného práva,

c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Gruzínsko,

d) pojem „podnik“ sa uplatňuje na vykonávanie každej podnikateľskej činnosti,

e) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a iné združenie osôb,

f) pojem „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo osobu, s ktorou sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou,

g) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

h) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom a prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte okrem prípadov, ak loď alebo lietadlo sa prevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) pojem „príslušný orgán“ označuje

(i) v prípade Gruzínska ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Slovenskej republiky ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

j) pojem „štátny príslušník“ vo vzťahu k zmluvnému štátu označuje

(i) fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom toho zmluvného štátu,

(ii) právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov toho zmluvného štátu,

k) pojem „podnikanie“ zahŕňa vykonávanie profesijných služieb a iných činností nezávislého charakteru.

(2) Ak zmluvný štát uplatňuje túto zmluvu a ak súvislosť nevyžaduje inak, každý pojem nedefinovaný v zmluve má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov toho štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom význam podľa platných daňových predpisov toho zmluvného štátu má prednosť pred významom, aký má tento pojem podľa iných právnych predpisov toho štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento štát a každý jeho nižší správny útvar alebo jeho miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto zmluvnom štáte iba preto, že má príjmy zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte alebo z majetku, ktorý sa v ňom nachádza.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo nie je štátnym príslušníkom ani jedného z nich, príslušné orgány zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Stavenisko alebo stavebný, montážny alebo inštalačný projekt zakladá stálu prevádzkareň, iba ak trvajú dlhšie ako šesť mesiacov.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) využívanie miesta iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely poskytovania akýchkoľvek činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely vykonávania akejkoľvek kombinácie činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca podľa odseku 6 koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc v tom zmluvnom štáte uzavierať zmluvy v mene podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tom zmluvnom štáte vzhľadom na všetky činnosti, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tej osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré nezakladajú existenciu stálej

prevádzkarne podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie.

(6) Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva činnosť prostredníctvom obchodného zástupcu, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej bežnej činnosti.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tom druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nevytvorí sama osebe z ktorejkoľvek takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva podľa ustanovení právnych predpisov upravujúcich pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, z prameňov a iných prírodných zdrojov; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa vzťahujú na príjmy z priameho používania, z nájmu alebo z iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

Článok 7
Zisky podniku

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tom druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkarni sa okrem ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych nákladov, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.

(4) Ak je v niektorom zo zmluvných štátov obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým

rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú riadne a dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedené v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak sa miesto skutočného vedenia plavebného podniku nachádza na palube lode, potom sa nachádza v tom zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav takej lode; ak taký prístav neexistuje, tak v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa tiež uplatňujú na zisky z účasti na poole alebo spoločnom podnikaní, alebo medzinárodnej prevádzkovej agentúre.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom ten druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení takej úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa zdaňujú len v tom druhom zmluvnom štáte, ak je ten rezident skutočným vlastníkom dividend. Tento odsek sa netýka zdaňovania ziskov spoločnosti, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(2) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, užívateľských („jouissance“) akcií alebo („jouissance“) užívateľských práv, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iných príjmov, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(4) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, poberá zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže uložiť daň na dividendy platené spoločnosťou, iba ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, skutočne sa viaže na stálu prevádzkareň, ktorá sa nachádza v tom druhom štáte, ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo príjmov majúcich zdroj v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v druhom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak je skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne päť percent hrubej sumy úrokov.

(3) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených či nezabezpečených záložným právom bez ohľadu na to, či majú, alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatňujú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, za ktorú sa úroky platia, sa skutočne viaže na tú stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 tejto zmluvy.

(5) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zo zmluvných štátov, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa platia úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, za ktorú sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu v tomto prípade podlieha zdaneniu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s náležitým prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak je skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne päť percent hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru alebo za použitie, alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti a zisky z prenájmu lodí, lietadiel a kontajnerov.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 tejto zmluvy.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je, alebo nie je rezidentom niektorého zo zmluvných štátov, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tom prípade sa zdaní časť platieb presahujúca túto sumu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom), môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke tých lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií alebo iných obdobných práv na spoločnosť, ktorých hodnotu priamo či nepriamo tvorí najmenej 50 % nehnuteľného majetku, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tom druhom štáte.

(5) Zisky zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Okrem ustanovení článkov 15, 17, 18 a 19 platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezidentovi jedného zmluvného štátu plynú z dôvodu výkonu zamestnania, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno takto prijaté odmeny zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku zdania iba v skôr uvedenom štáte, ak

a) príjemca je v druhom štáte prítomný počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom toho druhého štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 15
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 16
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako zabávač, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných zabávačom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom zabávač alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa netýkajú príjmov, ktoré plynú zabávačovi alebo športovcovi z činností vykonávaných v jednom zmluvnom štáte, ak sa jeho návšteva toho štátu podporuje úplne alebo prevažne z verejných prostriedkov druhého zmluvného štátu, nižšieho správneho útvaru alebo jeho miestneho orgánu. V tom prípade sa ich príjmy alebo zisky zdaňujú len v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je zabávač alebo športovec.

Článok 17
Dôchodky

(1) S výhradou ustanovení článku 18 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané rezidentovi zmluvného štátu z dôvodu predchádzajúceho zamestnania podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

(2) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku dôchodky, ktoré sa vyplácajú ako súčasť verejného systému sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu alebo jeho nižšieho správneho útvaru, alebo jeho miestneho orgánu sa zdaňujú len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 18
Štátna služba

(1)

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom, alebo štatutárnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomu štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu sa zdaňujú len v tom štáte.

b) Také platy, mzdy a iné podobné odmeny sa zdaňujú len v druhom zmluvnom štáte, ak služby v tom druhom štáte poskytuje fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho druhého štátu, ktorá

   i) je štátnym príslušníkom toho štátu, alebo

   ii) sa rezidentom toho štátu nestala len z dôvodu poskytovania služieb.

(2)

a) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 dôchodky a iné obdobné odmeny vyplácané priamo alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu sa zdaňujú v tom štáte.

b) Také dôchodky a iné obdobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom toho štátu.

(3) Ustanovenia článkov 14, 15, 16 a 17 sa uplatňujú na platy, mzdy, dôchodky a iné podobné odmeny za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zo zmluvných štátov alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom.

Článok 19
Študenti

(1) Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu bol rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tom štáte, ak také platby majú zdroj mimo toho štátu.

(2) Odmeny, ktoré študent či žiak učilišťa, ktorý pred návštevou zmluvného štátu bol rezidentom druhého zmluvného štátu alebo je rezidentom druhého zmluvného štátu, poberá zo závislej

činnosti vykonávanej v skôr uvedenom štáte počas obdobia alebo období, ktoré nepresahujú úhrnom 183 dní príslušného zdaňovacieho obdobia, nepodliehajú dani v skôr uvedenom štáte, ak jeho závislá činnosť sa priamo týka jeho štúdia alebo výučby v skôr uvedenom štáte.

Článok 20
Iné príjmy

(1) Časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdaňujú len v tom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy, okrem príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s tou stálou prevádzkarňou. V tom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, časti príjmov fyzickej osoby, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ktoré pochádzajú z hier a lotérií a majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

Článok 21
Majetok

(1) Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6 tejto zmluvy, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tom druhom štáte.

(3) Majetok, ktorý predstavujú lode a lietadlá prevádzkované v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu a hnuteľný majetok slúžiaci prevádzkovaniu takých lodí a lietadiel podlieha zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia toho podniku.

(4) Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

Článok 22
Vylúčenie dvojitého zdanenia

(1)

a) Ak rezident Gruzínska poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý sa môže podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v Slovenskej republike, Gruzínsko povolí

   i) znížiť daň z príjmov toho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v Slovenskej republike,

   ii) znížiť daň z majetku toho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v Slovenskej republike.

   Také zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne sumy dane, ktoré prislúchajú jeho príjmom a majetku podľa gruzínskych platných pravidiel a sadzieb.

b) Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident Gruzínska, sú vyňaté zo zdanenia v Gruzínsku, napriek tomu môže Gruzínsko pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov alebo majetku takého rezidenta vziať do úvahy vyňaté príjmy alebo majetok.

(2) V prípade Slovenskej republiky sa dvojité zdanenie vylúči takto:

a) Slovenská republika pri zdaňovaní príjmov svojich rezidentov môže zahrnúť do základu dane, z ktorého sa také dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť aj v Gruzínsku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Gruzínsku,

b) suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane platnej v Slovenskej republike vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy v Gruzínsku.

Článok 23
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam súvisiacim so zdanením, ktoré sú iné či menej priaznivé ako zdanenie a povinnosti súvisiace so zdanením, ktorému podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k rezidencii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 bude uplatňovať aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

(2) Osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí sú rezidentmi jedného zmluvného štátu, nie sú podrobovaní v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam súvisiacim so zdanením, ktoré sú iné či menej priaznivé ako zdanenie a povinnosti súvisiace so zdanením, ktorému podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(3) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nesmie byť v tom druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov toho druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda jeden rezident alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte zdaneniu ani povinnostiam súvisiacim so zdanením, ktoré sú iné či ťaživejšie ako zdanenie a povinnosti súvisiace so zdanením, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

(6) Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 tejto zmluvy uplatnia na dane každého druhu a charakteru.

Článok 24
Dohodovacie konanie

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, alebo ak jeho prípad zodpovedá článku 23 ods. 1 tejto zmluvy tomu zmluvnému štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie, zloženej z príslušných orgánov alebo z ich zástupcov, s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane každého druhu a typu, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal podľa odseku 1, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v odseku 1. Tieto osoby alebo orgány použijú také informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa v žiadnom prípade nemôžu vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax niektorého zo zmluvných štátov,

b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní toho alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie v súlade s týmto článkom, druhý zmluvný štát využije všetky dostupné prostriedky na získanie požadovaných informácií aj napriek tomu, že druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť, ktorú obsahuje predchádzajúca veta, je obmedzená odsekom 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nemajú vykladať tak, že by zmluvnému štátu umožnili zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že sa o tie informácie nezaujíma z vnútroštátnych dôvodov.

(5) V žiadnom prípade sa nebudú ustanovenia odseku 3 vykladať tak, že by dovoľovali jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadované informácie uchováva banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo zmocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú vlastníckych podielov na osobe.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

Zmluvné štáty si písomne diplomatickou cestou vzájomne oznámia, že boli splnené vnútroštátne právne podmienky na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy. Táto zmluva nadobudne platnosť šesťdesiatym dňom od dátumu prijatia neskoršieho oznámenia a jej ustanovenia sa vykonávajú

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy príjmov vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní z príjmov a z majetku, ktoré sa ukladajú v daňových rokoch od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 28

Skončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti, pokým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu písomne vypovedať diplomatickou cestou najneskôr šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poukázané, vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na príjmy alebo majetok v každom daňovom roku od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 27. októbra 2011 v dvoch rovnocenných pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, gruzínskom a anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Ivan Mikloš v. r.

Za Gruzínsko:

Alexander Nalbandov v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.